

# U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 19 (86)

Mierzeszyn, sierpień 2013 r.

ISSN 2082-0089

Rok 4



**OJCIEC ŚWIĘTY FRANCISZEK U MATKI BOŻEJ  
w APARECIDA - 24 lipca 2013 roku**



## W DOMU MATKI KAŻDEGO BRAZYLIJCZYKA

Księżę Kardynale,  
*Czcigodni Bracia w biskupstwie i kapłaństwie,  
Drodzy Bracia i Siostry!*

Z jakże wielką radością przybywam do domu Matki każdego Brazylijczyka, do sanktuarium Matki Bożej z Aparecidy! Nazajutrz po wybraniu mnie na Biskupa Rzymu, udałem się do bazyliki Matki Boskiej Większej w Rzymie, aby powierzyć Maryi moją posługę. Dzisiaj przybywam tutaj, aby prosić Maryję, naszą Matkę, o dobre owoce Światowego Dnia Młodzieży i u Jej stóp zawierzyć życie ludu Ameryki Łacińskiej.

Chciałbym przede wszystkim powiedzieć wam jedno. W tym sanktuarium, gdzie przed sześciu laty obradowała V Konferencja Ogólna Episkopatu Ameryki Łacińskiej i Karaibów, wydarzyło się coś wspaniałego, o czym mogłem się osobiście przekonać: widziałem, jak biskupi – którzy rozważali temat spotkania z Chrystusem, bycia Jego uczniami i misjonarzami – doświadczyli tego, że wspierają ich, towarzyszą im i w pewnym sensie inspirują tysiące pielgrzymów, przybywających każdego dnia, aby powierzyć swoje życie Matce Bożej; ta Konferencja była wielkim wydarzeniem w życiu Kościoła. I rzeczywiście można powiedzieć, że Dokument z Aparecidy zrodził się właśnie z tego splotu obrad pasterzy i prostej wiary pielgrzymów, pod matczyną opieką Maryi. Kościół, gdy szuka Chrystusa, zawsze puka do domu Matki i prosi: „Ukaż nam Jezusa”. To od Niej uczymy się bycia prawdziwymi uczniami. I właśnie dlatego Kościół wyrusza na misję, zawsze idąc za Maryją.

Dzisiaj, myśląc o Światowym Dniu Młodzieży, który jest motywem mojego przyjazdu do Brazylii, ja także przybywam, aby pukać do drzwi domu Maryi – która miłowała i wychowywała Jezusa – prosząc, żeby pomagała nam wszystkim: pasterzom ludu Bożego, rodzicom i wychowawcom, w przekazywaniu naszej młodzieży tych wartości, które uczynią ją twórcami narodu i świata bardziej sprawiedliwego, solidarnego i braterskiego. W związku z tym chciałbym wskazać na trzy proste postawy, trzy proste postawy: zachowanie nadziei, pozwolenie, by Bóg nas zaskakiwał i życie w radości.

1. Zachować nadzieję. Drugie czytanie mszalne przedstawia dramatyczną scenę: kobieta – reprezentująca Maryję i Kościół – jest ścigana przez Smoka – diabła, który chce pożreć jej dziecko. Nie jest to jednak scena śmierci, lecz życia, ponieważ interweniuje Bóg i ocala dziecko (por. Ap 12, 13a. 15-16a). Ileż trudności jest w życiu każdego z nas, naszych ludzi, naszych wspólnot, ale niezależnie od tego, jak wielkie mogą się one wydawać, Bóg nigdy nie dopuszcza, aby nas pogrążyły. Odnośnie do zniechęcenia, które może pojawić się w życiu tych, którzy zajmują się ewangelizacją lub którzy starają się żyć wiarą jako ojciec i matka rodziny, chciałbym z mocą powiedzieć: miejcie zawsze w sercu tę pewność: Bóg idzie przy was, w żadnej chwili was nie opuszcza! Nigdy nie traćmy nadziei! Nigdy jej nie gaśmy w sercu! „Smok”, zło istnieje w naszej historii, ale nie on jest najsilniejszy. Najsilniejszy jest Bóg i Bóg jest naszą nadzieją! To prawda, że dziś wszyscy po trosze, także nasza młodzież, ulegają fascynacji wieloma

bożkami, które zajmują miejsce Boga i wydają się dawać nadzieję: pieniądze, sukcesy, władza, przyjemność. Często poczucie samotności i pustki szerzy się w sercach wielu ludzi i prowadzi do poszukiwania kompensacji, owych przemijających bożków. Drodzy bracia i siostry, bądźmy światłami nadziei! Patrzymy pozytywnie na rzeczywistość. Umacniajmy wielkodusność, charakterystyczną dla ludzi młodych, prowadźmy ich do stania się budowniczymi lepszego świata: oni są potężną siłą dla Kościoła i społeczeństwa. Nie potrzebują tylko rzeczy, ale przede wszystkim potrzebują tego, aby im zaproponowano te wartości niematerialne, które są duchowym sercem narodu, pamięcią narodu. Możemy je niemal odczytać w tym sanktuarium, które jest częścią pamięci Brazylii: duchowość, wielkodusność, solidarność, wytrwałość, braterstwo, radość. Wartości te mają swe najgłębsze korzenie w wierze chrześcijańskiej.

2. Druga postawa: pozwól, by Bóg nas zadziwił. Człowiek nadziei – wielkiej nadziei, którą daje nam wiara – wie, że Bóg działa i zaskakuje nas także pośród trudności. Przykładem jest historia tego sanktuarium: trzech rybaków po bezowocnym dniu, w którym nie udało się im złowić ryb, w wodach rzeki Parnaíba znalazło coś nieoczekiwanego: figurkę Matki Bożej Niepokalanie Poczętej. Któż mógł kiedykolwiek przypuszczać, że miejsce bezowocnego połowu stanie się miejscem, w którym wszyscy Brazylijczycy mogą czuć się dziećmi tej samej Matki? Bóg wciąż zadziwia, jak nowe wino w Ewangelii, której wysłuchaliśmy. Bóg zachowuje dla nas zawsze to, co najlepsze. Ale chce, abyśmy pozwolili, by Jego miłość nas zadziwiała, abyśmy przyjmowali Jego niespodzianki. Zaufajmy Bogu! Z dala od Niego wyczerpuje się wino radości, wino nadziei. Jeżeli zbliżamy się do Niego, jeśli przebywamy z Nim, wówczas to, co wydaje się zimną wodą, co jest trudnością, grzechem, przemienia się w nowe wino przyjaźni z Nim.

3. Trzecia postawa: żyć w radości. Drodzy przyjaciele, jeśli podążamy w nadziei, pozwalając, by zadziwiała nas nowe wino, które daje nam Jezus, w naszych sercach panuje radość i musimy być świadkami tej radości. Chrześcijanin jest radosny, nigdy nie jest smutny. Jest z nami Bóg. Mamy Matkę, która zawsze oręduje za życiem swoich dzieci, za nami, jak królowa Estera w pierwszym czytaniu (por. Est 5, 3). Jezus pokazał nam, że oblicze Boga jest obliczem Ojca, który nas miłuje. Grzech i śmierć zostały pokonane. Chrześcijanin nie może być pesymistą! Nie wygląda jak ktoś, kto wydaje się być nieustannie w żałobie. Jeśli jesteśmy naprawdę zakochani w Chrystusie i czujemy, jak bardzo On nas kocha, to nasze serce „rozpali się” tak wielką radością, że udzieli się ona tym, którzy żyją blisko nas. Jak powiedział Benedykt XVI, tu, w tym sanktuarium: „Uczeń Chrystusa wie, że bez Niego nie ma światła, nie ma nadziei, nie ma miłości, nie ma przyszłości” (Przemówienie na rozpoczęcie obrad Konferencji w Aparecida, 13 maja 2007, 3).

Drodzy przyjaciele, przybyliśmy, aby zapukać do drzwi domu Maryi. Ona nam otworzyła, pozwoliła nam wejść i ukazuje nam swego Syna. Teraz Ona nas prosi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5). Tak, Matko, zobowiązujemy się czynić to, co powie nam Jezus! I będziemy to czynić z nadzieją, ufni, że Bóg nas zadziwi, i pełni radości. Niech się tak stanie.

**papież FRANCISZEK**

Aparecida, 24 lipca 2013 roku



## MATKA BOŻA Z APARECIDA



Rysunek Matki Bożej z Aparecida  
w sukience brazylijsko-mierzeszyńskiej

### MODLITWA DO MATKI BOŻEJ Z APARECIDA, KRÓLOWEJ BRAZYLII

O Matko, spraw aby Kościół był dla narodu brazylijskiego sakramentem zbawienia i znakiem jedności wszystkich istot ludzkich, przybranymi braćmi i siostrami Twojego Syna i dziećmi Ojca Niebieskiego.

O Matko, spraw aby Kościół, służąc człowiekowi na przykładzie Chrystusa był opiekunem wszystkich a szczególnie biednych, potrzebujących i będących na marginesie społeczeństwa. Spraw, aby Kościół w Brazylii był zawsze na służbie sprawiedliwości między ludźmi i przyczyniał się w tym samym czasie do pokoju i wspólnego dobra społecznego wszystkich (...)

O Matko, przyjmij do Twojego serca wszystkie rodziny brazylijskie. Przyjmij dorosłych, osoby w podeszłym wieku, młodych i dzieci, przyjmij również chorych i wszystkich tych, którzy żyją w samotności. Przyjmij pracujących na roli i tych w przemyśle, inteligencję, nauczycieli i profesorów, urzędników państwowych. Roztocz nad wszystkimi opiekę!

O Dziewico Aparecida, przez samą Twoją obecność w tym kraju, przypominasz nieustannie, że miłość jest mocniejsza niż śmierć, silniejsza niż grzech. Nie przestajesz nam wskazywać Boga, który tak umiłował świat, że ofiarował swojego jedyne Syna, aby każdy z nas mógł dostąpić życia wiecznego. Amen.

Aparecida, 4 lipca 1980 roku

**bł. JAN PAWEŁ II**

## KRÓLOWA I PATRONKA BRAZYLII

Miasto Aparecida do Norte, znajduje się w brazylijskiej prowincji Sao Paulo. Jest ono znane szczególnie jako najważniejsze, narodowe sanktuarium maryjne, gdzie przybywają pielgrzymi ze wszystkich krajów, do bazyliki Niepokalanej Dziewicy, Naszej Pani z Aparecida, świętej patronki Brazylii.

Wszystko zaczęło się w XVIII wieku, kiedy to kilku rybaków, którzy zazwyczaj zarzucali sieci do rzeki Paraíba, blisko Sao Paulo, pewnego dnia roku 1717, wyłowili razem z rybami statuetkę bez głowy... Zarzucając na nowo swe sieci, wyłowili głowę: okazało się, że była to Czarna Dziewica... Legenda mówi, że kiedy rybacy wyłowili najpierw korpus, a potem jego głowę, krucha statua Dziewicy z Aparecida, stała się niezmiernie ciężka, także nie udało się ją przewieźć w inne miejsce.

Od tego czasu w religijnej tradycji brazylijskiej, Dziewica z Aparecida, pod nazwą Niepokalanie Poczętej, jest też patronką kobiet brzemiennych i niemowląt. Z upływem lat wzrastała pobożność do Niepokalanej Dziewicy „znalezionej”, gdzie otrzymywano bardzo liczne łaski. W 1737 roku, wikariusz Guaratingueta, wybudował tam kaplicę dla wiernych.

W 1834 roku, rozpoczęto budowę większego kościoła, który stał się „starą bazyliką”. W roku 1884, dekretem Watykanu, Matka Boża z Aparecida została ukoronowana w obecności nuncjusza apostolskiego, przez arcybiskupa Sao Paulo. Dnia 16 lipca 1930 roku, naród złożył nowy hołd Matce Bożej z Aparecida. Było to uroczyste ogłoszenie Jej świętą patronką Brazylii, wobec wszystkich władz cywilnych i religijnych kraju. Tego dnia, kardynał Leme, arcybiskup Rio de Janeiro, ogłosił poświęcenie Brazylii Matce Bożej z Aparecida.

W 1955 roku rozpoczęła się budowa nowej, olbrzymiej bazyliki. Bazylika Matki Bożej z Aparecida, ze swoją wieżą wysokości 100 metrów, kopułą wysokości 70 metrów, nawą w formie greckiego krzyża, długości 173 metrów i szerokości 168 metrów, ma powierzchnię 18 000 metrów! Może ona pomieścić 45 000 wiernych! Jej wymiary sprawiają, że bazylika stała się drugą największą bazyliką na świecie, zaraz po Bazylice św. Piotra w Rzymie. W roku 1980 bł. papież Jan Paweł II dokonał konsekracji świątyni i nadał jej tytuł „bazyliki mniejszej”. W roku 2007 sanktuarium odwiedził papież Benedykt XVI a w 2013 roku papież Franciszek.

M. n.



## OJCIEC - ŚWIADEK WIARY I TRZEŻWOŚCI

*Apel Zespołu Konferencji Episkopatu Polski  
ds. Apostolstwa Trzeźwości  
na sierpień 2013 - miesiąc abstynencji*

### **Sierpniowa abstynencja - potrzebna, cenna i możliwa**

Rozpoczyna się sierpień - w polskiej historii miesiąc szczególny. To dobry czas, by przypomnieć, że osoby niepełnoletnie zobowiązane są do całkowitej abstynencji, zaś wszystkich dorosłych obowiązuje umiar w spożywaniu napojów alkoholowych. W sierpniu prosimy o coś więcej, niż zachowanie trzeźwości. Prosimy o szczególny dar, jakim jest abstynencja! Ten apel wzbudza wiele kontrowersji. Dlatego ponownie przypominamy jego istotę.

Abstynencja - to słowo bardzo sponiewierane w świecie nieograniczonej konsumpcji. Jednak także w XXI w. jest ona potrzebna i cenna, a przede wszystkim - możliwa. Nie jest to smutne ograniczenie, ale szansa, źródło mocy wewnętrznej, źródło życia i radości! Takie świadome i dobrowolne wyrzeczenie bardziej niż nakazy i zakazy pokazuje, co jest w życiu cenne. Warto rozumieć abstynencję jako dzieło duchowe, jako dar miłości, jaki składamy z czegoś, do czego jako dorośli mamy prawo. Takie rozumienie tej postawy przekazali nam wielcy Polacy: Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, założyciel Ruchu Oazowego i Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, a wcześniej ks. Jan Kapica - proboszcz w Tychach, gorliwy krzewiciel abstynencji na przełomie XIX i XX wieku. Abstynencja to dążenie ku pełnej wolności, która jest po to, aby kochać Boga, siebie samego i drugiego człowieka.

Dlatego również w tym roku zachęcamy: bracia i siostry, podejmijcie abstynencję w sierpniu! Zwłaszcza w Roku Wiary ta prośba nabiera szczególnego znaczenia, bowiem wiele osób przez brak trzeźwości traci wiarę. Niech nasza sierpniowa abstynencja będzie ofiarą w intencji ich powrotu do jedności z Bogiem. Podejmijmy ją także z pobudek patriotycznych i społecznych. Pamiętajmy, że sierpień jest miesiącem, w którym przeżywamy wiele ważnych świąt maryjnych i rocznic narodowych - niech abstynencja będzie jedną z form podkreślenia doniosłości tych dni. Nie zamykajmy oczu na zagrożenia, które niszczą życie milionów rodzin, osłabiają Kościół i całą naszą ojczyznę. Nie lekceważmy bólu i cierpienia dzieci, żon i matek, bezmiaru ich smutku, rozpacz, utraconej nadziei i zaprzepaszczonych marzeń. Nie przechodźmy obojętnie obok tych problemów. Niech abstynencja stanie się odważnym znakiem naszej troski o życie narodu.

Prośba o abstynencję nie jest adresowana jedynie do osób, które borykają się z problemem alkoholowym. Sierpniowy apel nie jest też moralnym szantażem wobec tych, którzy nie nadużywają alkoholu, ale nie

widzą nic złego w umiarkowanym towarzyskim picu podczas wakacji. Jest to apel o wolność, o radość i życie wartościami. Naszym świadectwem sierpniowej abstynencji możemy pokazać, że zależy nam na trzeźwości drugiego człowieka i całego narodu. Jednocześnie sami przed sobą możemy udowodnić, że potrafimy żyć bez alkoholu, że możemy bez niego wytrzymać tych kilka sierpniowych tygodni.

Prośba o abstynencję ma nam również przypomnieć, że alkohol nie jest dla człowieka substancją neutralną. Ze względu na swoje właściwości jest substancją podstępna, wręcz zdradziecka. Spójrzmy na niemal milion osób uzależnionych, na wiele milionów pijących ryzykownie i szkodliwie. Polacy wydali w ubiegłym roku ponad 30 miliardów złotych na alkohol. Spożycie alkoholu na osobę od 15 roku życia wynosi 13,6 litra. Należy do tego dodać od 2 do 3 litrów alkoholu nierejestrowanego. To nie są jednostkowe problemy - to jest wielki problem społeczny. Zjawisko to dotyka nas w sposób szczególnie upokarzający. Inni mówią o nas: pijany jak Polak. Mówią tak nawet ci, którzy piją dużo więcej, gdyż widocznie obnosimy się z naszą słabością, a niekiedy nawet absurdalnie się nią szczycimy! Oswoiłiśmy się z tą wadą, uważamy ją za oczywistą. Niestety dotyczy to także wielu młodych, którym poprzez nieustanną promocję wmówiono, że bez alkoholu nie ma dobrej zabawy. Dlatego szczególnie młodym przypominamy, że w problemy alkoholowe wpada się łatwo i szybko, a wychodzi z nich z wielkim trudem, a często przegrywa się życie.

### **Ojciec - świadek wiary i trzeźwości**

W Apostolstwie Trzeźwości przeżywamy ten rok pod hasłem: „Ojciec - świadek wiary i trzeźwości.” Pierwszym krokiem na drodze do dojrzałego ojcostwa jest naśladowanie Boga w Jego miłości. W miłości wiernej i ofiarnej, ale jednocześnie mądrej, to znaczy nie tolerującej zła, lecz stawiającej wymagania. Nie ma nic piękniejszego dla ojca, niż możliwość powiedzenia o sobie: moja miłość, troska i odpowiedzialność pomogły mojemu dziecku poznać i zrozumieć miłość Boga. Nie ma większej nagrody niż świadomość, że wiarą i modlitwą oraz codziennym przykładem życia, pomogło się dziecku tworzyć prawdziwy obraz Boga.

Niestety wielu ojców nie wypełnia właściwie swojej misji: nie zachowują umiaru, ulegają towarzyskiemu przymusowi picia. Nic nie usprawiedliwia społecznej tolerancji dla upijania się, naszego łaskawego przyzwolenia na to kompromitujące zachowanie. Zwłaszcza jeśli dotyczy to ojców, opiekunów, wychowawców, duszpasterzy i innych osób obdarzonych społecznym autorytetem. Co jest dumnego w chwiejącym się po alkoholu Polaku, zwłaszcza jeśli jest to ojciec rodziny? Czy jego dzieci mogą być z niego dumne, czy czują się przez niego ochraniające? Czy czują się przez niego kochane? Swoim uwikłaniem w alkohol ojcowie wytyczają dzieciom ścieżkę do nałogów i innych ryzykownych zachowań.

Eksperci ostrzegają: jeżeli dziecko ma uzależnionego rodzica, to prawdopodobieństwo jego uzależnienia jest czterokrotnie wyższe, niż rówieśników.



Dzisiaj potrzeba nam ojców, którzy staną w pierwszym szeregu troski o trzeźwość. Którzy będą liderami pozytywnych zmian obyczajowych. Potrzeba ojców odważnych i świadomych, kochających i troszczących się o swoich najbliższych oraz dbających o dobro społeczeństwa.

### **Patriotyczny i społeczny wymiar troski o trzeźwość narodu**

W antycznym Rzymie osoby ważne i zasłużone dla życia społecznego określano mianem „ojców ojczyzny”. Chcemy ten zaszczytny i zobowiązujący tytuł przypomnieć wszystkim, którzy odpowiadają za dobro wspólne. Aktualna sytuacja wymaga od rządzących odpowiedzialności, odwagi i zdecydowanego działania.

Rodzina, której misją jest wychowywanie młodego pokolenia do trzeźwości, musi być otoczona opieką i wsparciem władz centralnych i samorządowych. Trzeba tworzyć warunki prawne i społeczne sprzyjające ochronie trzeźwości, sprzyjające rozwojowi zdrowej rodziny i nowoczesnego społeczeństwa, w oparciu o wskazania współczesnych badań naukowych. Konieczny jest więc zakaz reklamy i promocji alkoholu. Nie można w tej sprawie ulegać lobbystom twierdzącym, że stracą na tym cenne inicjatywy sponsorowane przez producentów alkoholu. Nowoczesne społeczeństwo powinno być zdolne do ograniczenia fizycznej dostępności alkoholu, czyli zmniejszenia liczby miejsc i czasu jego sprzedaży. Należy również ograniczyć ekonomiczną dostępność alkoholu. Z opracowań specjalistów wynika, że społeczne i ekonomiczne koszty nadużywania alkoholu i uzależnienia od niego kilkakrotnie przewyższają dochody państwa z tytułu podatków z jego sprzedaży. Naukowcy twierdzą, że koszty te sięgają nawet do 3 procent PKB. W Polsce byłoby to więc około 45 miliardów złotych rocznie. Każdy z nas płaci za skutki nadmiernego spożycia alkoholu.

Potrzeba nam dzisiaj odwagi i szczerości w walce o trzeźwość. Hipokryzją władz i służb publicznych jest komentowanie kolejnych tragedii spowodowanych przez pijane osoby, gdy jednocześnie robi się tak niewiele, aby powstrzymać falę negatywnych zjawisk. Hipokryzją dziennikarzy jest podawanie zatrwożonym głosem informacji o tysiącach pijanych kierowców, jeżeli to właśnie w mediach alkohol ukazywany jest jako podstawa dobrej zabawy, nieodłączny element przeżywania emocji sportowych, czy wypoczynku po pracy. Hipokryzją profesorów są artykuły potępiające upadek etosu i poziomu studentów, podczas gdy kampusy uczelni i akademiki zamieniają się w miejsca handlu alkoholem przy niemej tolerancji, a czasami jawnej akceptacji władz.

Apelujemy także do przedstawicieli mediów, aby z równą gorliwością, jak nagłaśniają przypadki pojedynczych dramatów związanych z alkoholem, promowali liczne dzieła wspaniałych ludzi poświęcających się bezgranicznie ochronie trzeźwości, ludzi pomagających odzyskać lub umocnić trzeźwość tysięcy osób w całej Polsce.

Nie możemy też pominąć roli kapłanów, którzy są duchowymi ojcami dla wiernych. Bez kapłanów abstynentów nie będzie trzeźwej Polski. Kapłani, ze względu na swoje powołanie, mają być liderami troski o trzeźwość. Powinni łączyć osobiste świadectwo z mądrym zaangażowaniem społecznym, z troską o rozwój ruchów trzeźwościowych i abstynenckich wśród dorosłych, a szczególnie wśród dzieci i młodzieży. Mają także czuwać, aby uroczystości kościelne były przeżywane bez alkoholu. W sposób szczególny powinni zachęcać nowożeńców do organizowania wesel bezalkoholowych.

### **Aby Polska była trzeźwa!**

Abstynencja jest darem miłości, który wymaga odwagi pójścia pod prąd, skonfrontowania się z negatywnymi opiniami i powszechnymi praktykami. To dlatego jest darem tak cennym i pięknym. Jest spełnieniem prośby bł. Jana Pawła II wołającego o nową „wyobraźnię miłosierdzia”, która chroni nie tylko ciało i psychikę człowieka, ale zwłaszcza życie duchowe. Podjęcie abstynencji jest również spełnianiem jednego z ważnych przyrzeczeń, zawartych w Jasnogórskich Ślubach Narodu. Dziękujemy wszystkim, którzy mimo trudności potrafią złożyć dar abstynencji. Dziękujemy za waszą odwagę i poświęcenie, za wytrwałość i odpowiedzialność. Prosimy wszystkich, aby włączali się w lokalne i ogólnopolskie inicjatywy na rzecz trzeźwości. To jedna z najważniejszych spraw dla przyszłości Kościoła i naszego narodu. Tę wielką intencję polecamy pielgrzymom, którzy już zacierają, bądź wkrótce wyruszą do Sanktuarium Jasnogórskiego. Złożmy u stóp naszej Matki i Królowej wołanie zwłaszcza o to, aby ojcowie byli prawdziwymi świadkami wiary i obrońcami trzeźwości.

Lomża, dnia 24 czerwca 2013 r.

**Bp TADEUSZ BRONAKOWSKI**

Przewodniczący Zespołu Konferencji Episkopatu Polski  
ds. Apostolstwa Trzeźwości

## **MODLITWA ZA PRZYCZYNĄ MATKI BOŻEJ O TRZEŻWOŚĆ W OJCZYŹNIE**

Maryjo, Królowo Polski i Wspomożycielko wiernych! Wejrzyj, prosimy, na nasz Naród i broń jego synów przed nałogami, a zwłaszcza przed pijaństwem. Spójrz Matko, na spustoszenie spowodowane klęską alkoholizmu. Otocz opieką rodziny zniszczone, zrujnowane tym nieszczęściem i udziel im radości wyzwolenia z tego nałogu oraz jego następstw. Prosimy, byś zakrólowała w Narodzie trzeźwym i zdrowym, wiernym Bogu, Krzyżowi, Ewangelii i Kościołowi świętemu. Amen



## INTENCJE MSZALNE sierpień 2013

1. czwartek	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Marianny i Zygmunta Koprowicz
2. piątek	18 <sup>00</sup>	+ Łucja i Franciszek Kapanke
3. sobota	16 <sup>00</sup>	ślub: Damian Ostrowski i Joanna Stacker
4. niedziela	18 <sup>00</sup>	+ Gertruda i Jan Kuduk oraz dziadkowie z obojga stron
	7 <sup>30</sup>	+ rodzice: Józef i Teresa Wojtun oraz dzięk. błag. w intencji Tomasza i Katarzyny Kielak: 1. rocznica ślubu
	9 <sup>30</sup>	+ Jadwiga Nowakowska: 1. rocznica śmierci oraz mąż Waclaw i syn Stanisław
10. sobota	11 <sup>00</sup>	+ Jan oraz brat i rodzice; zmarli z rodzin Połtarzyckich, Wróbel i Białobrzeskich
	18 <sup>00</sup>	+ zmarli z Róży św. Jadwigi z Mierzeszyna
	19 <sup>00</sup>	o zdrowie dla Agatki Kielczykowskiej
11. niedziela	7 <sup>30</sup>	+ mama Waleria: rocznica śmierci, mąż Jan i syn Adam
	9 <sup>30</sup>	+ Władysława i Stanisław Wiśniewscy
	11 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Anny i Jacka Antoniewiczów: 19. rocznica ślubu
12. poniedziałek	17 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Krystyny Połońskiej Rywackiej: 80. rocznica urodzin
	18 <sup>00</sup>	+ zmarli z rodzin Wohler i Kolbusz
13. wtorek	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Adriany Groszek: 18. rocznica urodzin
14. środa	7 <sup>00</sup>	+ Józef Dobek
15. czwartek	7 <sup>30</sup>	+ zmarli z rodzin Brodzińskich i Szczęsnych
	9 <sup>30</sup>	+ Tadeusz Muszyński
	11 <sup>00</sup>	+ Marian Miękina oraz Józefa i Jan Frątczakowie
16. piątek	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Julianny Kucharskiej: 90. rocznica urodzin
17. sobota	18 <sup>00</sup>	+ Jadwiga i Konrad Lewandowscy: z okazji urodzin
18. niedziela	7 <sup>30</sup>	+ Klemens, Stanisław, Kazimierz, Jarosław; zmarli z rodziny Lellek
	9 <sup>30</sup>	+ Leokadia Chodukiewicz: 4. rocznica śmierci
	11 <sup>00</sup>	+ dziadkowie: Czesława i Stanisław; wujek Bolesław Kluskiewicz oraz dziadkowie: Franciszka i Marian Wojciechowscy
19. poniedziałek	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Bernardy Pieczykolan: 60. rocznica urodzin (od męża i dzieci)
20. wtorek	7 <sup>00</sup>	+ Adam Pepliński
21. środa	7 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Lucyny i Roberta Roszczyńska: 20. rocznica ślubu
22. czwartek	7 <sup>00</sup>	+ Józef Dobek
23. piątek	18 <sup>00</sup>	+ Aleksandret Temberski: 42. rocznica śmierci, Janina, Henryk, Helena, zmarli z rodzin Temberskich i Mundrzyńskich oraz Mieczysław Temberski
24. sobota	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Ewy i Krzysztofa Borkowskich: 3. rocznica ślubu
25. niedziela	7 <sup>30</sup>	+ zmarli z rodzin Dobrowolskich i Kromrów
	9 <sup>30</sup>	+ Joanna i Leopold Döring i zmarli z rodziny Platów
	12 <sup>00</sup>	w intencji Parafian i Gości
26. poniedziałek	12 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Wandy i Piotra Jąkałskich: 28. rocznica ślubu
	9 <sup>30</sup>	dzięk. błag. w intencji Róży św. Anny z Domachowa
	18 <sup>00</sup>	+ zmarli z rodziny Koprowiczów i Stosiów
27. wtorek	7 <sup>00</sup>	+ wypominkowa za zmarłych
28. środa	7 <sup>00</sup>	+ Adam Pepliński
29. czwartek	7 <sup>00</sup>	+ Norbert Czerwiński
30. piątek	18 <sup>00</sup>	+ Grzegorz Stolarski: z okazji urodzin
31. sobota	18 <sup>00</sup>	dzięk. błag. w intencji Marty i Marcina Pieczykolan: 8. rocznica ślubu i w intencji córki Hanii





w ostatnim czasie...

### ZOSTALI OCHRZCZENI:

1. PRZEMYSŁAW MATEUSZ WILCZEWSKI, zam. Mierzeszyn, ul. Spacerowa 7, ur. 1 czerwca 2013, och. 27 lipca 2013.
2. PIOTR ARTUR KOWALSKI, zam. Mierzeszyn, ul. Spacerowa 6 E, ur. 19 czerwca 2013, och. 28 lipca 2013.

### ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. MATEUSZ MARIAN WIŚNIEWSKI, zam. Błotnia 22 i MAGDALENA PAWEŁA, zam. Rąty 2.
2. KRZYSZTOF MIOTK, zam. Szklana Góra 25 i KATARZYNA SKONIECZNA, zam. Trąbki Małe, ul. Słoneczna 1

## NASZA DROGA PANI DOKTOR

W poniedziałek, 12 sierpnia 2013 roku osiemdziesiątą rocznicę urodzin będzie przeżywała pani dr KRZYSTYNA POŁOŃSKA RYWACKA, wieloletnia, sumienna i oddana lekarz Mierzeszyna. Od lat nasza pani doktor jest już na zasłużonej emeryturze. Jednak ciągle żyje w naszych sercach, rozmowach i wspomnieniach.

Życząc drogiej Jubilatce Bożego błogosławieństwa serdecznie zapraszam dawnych pacjentów i drogich Parafian na Mszę świętą w intencji pani Krystyny, która będzie sprawowana w poniedziałek, 12 sierpnia o godz. 17.00. Proszę o przekazanie tej informacji sąsiadom, znajomym.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

## PIELGRZYMKA ROLNIKÓW DO CZĘSTOCHOWY

Wójt Gminy Trąbki Wielkie zaprasza wszystkich chętnych rolników na wspólny dwudniowy wyjazd do Częstochowy w dniach od 31 sierpnia do 1 września 2013 roku na coroczne Ogólnopolskie Dożynki Rolników.

Wyjazd zaplanowany jest w sobotę 31 sierpnia o godz. 5.00 z placu przykościelnego w Trąbkach Wielkich. Zapisywać należy się w Urzędzie Gminy Trąbki Wielkie w sekretariacie (pok. nr 19), lub telefonicznie dzwoniąc pod nr 58 682 83 23 do dnia 29 sierpnia. Przy zgłoszeniu należy podać adres, nr pesel oraz nr telefonu. Koszt wyjazdu wynosi 80 złotych (w tym: przejazd, nocleg i ubezpieczenie).

## LATO 2013 ROKU

W tych dniach, końca lipca 2013 roku, wszyscy żyjemy atmosferą pielgrzymki Ojca Świętego Franciszka do Brazylii. Papież odwiedził m.in. sanktuarium maryjne w Aparesida. Głównym punktem podróży Franciszka są obchody 28. Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro. Wielu z nas duchowo towarzyszy Ojcu Świętemu w jego pielgrzymce za pośrednictwem, radia, telewizji, czy internetu. To bardzo ważne wydarzenie w życiu Kościoła. Istotną sprawą jest także nasza łączność modlitewna z Ojcem Świętym i zgromadzonym tam Kościołem.

A u nas? Pełnia lata. Rolnicy ciężko pracują na roli, inni codziennie dojeżdżają do swojej pracy lub korzystają ze zasłużonego urlopu. Przed nami miesiąc sierpień. Kościół w Polsce w tych dniach jeszcze mocniej apeluje o trzeźwość narodu oraz dobrowolną abstynencję. Niestety, problem alkoholu w niektórych rodzinach naszej parafii jest obecny. To napawa goryczą! Jednak, musimy pamiętać, że należy coś z tym robić. Nie można usprawiedliwiać się słabością, nałogiem! Praca nad sobą, pomoc ze strony rodziny i sąsiadów, ludzi dobrej woli, zawsze pozostaje sprawą aktualną, czekającą na realizację. Jednocześnie na rodzicach pozostaje ogromne zadanie troski o własne dzieci, aby nie weszły w zgubną przyjaźń z alkoholem. Rodzice nie mogą uciekać od odpowiedzialności za wychowanie swoich dzieci w tej kwestii. Dobry rodzic, to ten, który ma zawsze oczy i serce otwarte, a dobro dziecka pozostaje dla niego sprawą najważniejszą.

Sierpień, kojarzy nam się także z parafialną uroczystością odpustową ku czci św. Bartłomieja Apostoła. W tym roku nasze święto obchodzimy w niedzielę, 25 sierpnia. Dzień odpustu pozostaje czasem wspólnotowej radości i modlitwy do Pana Boga za wstawiennictwem świętego Patrona. Bardzo proszę Parafian o tradycyjne już włączenie się w przebieg odpustu. Przygotowanie wieńca dożynkowego, wystrój kościoła, przygotowanie darów ołtarza, czynny udział w procesji eucharystycznej – pozostają zadaniem dla wielu z nas. W tym roku chcemy także zorganizować, w dniu odpustu, festyn parafialny. Ta sprawa wymaga solidnego przygotowania i zaangażowania sporej liczby parafian. Tutaj dziękuję już tym, którzy podjęli pierwszy trud organizacyjny. Wśród nich m.in. panu Joachimowi Gwoździowi, państwu Marii i Władysławowi Ornowskim, naszej gminie Trąbki Wielkie, na czele z panem wójtem Błażem Konkolem. Dziękuję szczególnie grupom i wspólnotom. Liczę na pomoc wielu parafian, bo przecież to nasze wspólne święto. W czasie festynu wystąpią grupy artystów, zapowiada się dobrze przygotowana gastronomia (proszę tego dnia skorzystać z „odpustowego obiadu”), będą liczne konkursy i atrakcje dla wszystkich. Dochód z festynu zostanie przeznaczony na kolejny remont kościoła św. Bartłomieja Apostoła, na zakup i montaż kosztownego ogrzewania świątyni. Prace w kościele parafialnym rozpoczną się już na przełomie września i października obecnego roku.

Życzę wszystkim Parafianom, naszym drogim Przyjaciołom z domów letniskowych i Gościom, Bożego błogosławieństwa w tym pięknym okresie polskiego i mierzesyńskiego lata. Szczęść Boże!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI



# SIERPIEŃ MIESIĄCEM ABSTYNENCJI



## OJCIEC ŚWIADEK WIARY I TRZEŹWOŚCI



# MIERZESZYŃSCY PARAFIANIE APOSTOŁAMI TRZEŹWOŚCI!

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: [www.parafia.i3k.pl](http://www.parafia.i3k.pl)

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie  
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP  
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE - Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.  
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.  
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,  
e-mail: [mierzeszyn@diecezja.gda.pl](mailto:mierzeszyn@diecezja.gda.pl) Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.